

SETKÁNÍ

prosinec 2017

římskokatolická farnost při kostele sv. Janů v Brně-Bystrci • občasník

Milí farníci a čtenáři farního občasníku,

o Vánocích si více než jindy připomínáme, že nás zahrnula Láska a jejím ztělesněním je právě dítě v jeslích. V mnoha lidech se jako zázrakem probudila empatie a štědrost projevíli těm, které sklíčuje beznaděj a pocity osamělosti či zapomenutí. V závěru kalendářního roku se naše hovory často stáčely k dárkům. Kdo už má co nakoupeno, co ještě shání, čím by druhému chtěl udělat radost. Jinak řečeno: všemožně jsme se snažili zajistit, aby svátky v našich domovech byly šťastné a veselé. A je pochopitelné, že pro rozzářené oči dětí nebo vnoučat jsme byli ochotni udělat či sehnat téměř cokoliv. Jenže některé věci za peníze nekoupíme.

Jak stárneme, postupně si uvědomujeme, co je v životě podstatné, a jak mnoho ztratíme, když přijde nemoc nebo zdravotní neduhy. Ano, pokročilejší věk s sebou často nese úbytek sil, slábnoucí paměť, pohybová omezení i citelné bolesti. To však neznamená, že by ti, kteří již mají svaštělou kůži a nespočet vrásek na čele, kvůli tomu přišli o touhu být šťastni a mít pro koho žít. I proto jsme se rozhodli věnovat vánoční číslo Setkání právě babičkám a dědečkům.

Dávejme jim dostatečně najevo svoji pozornost a vděk, bud'me jim nablízku a modleme se za ně. A až ve vánočním čase usedneme ke svátečně prostřenému stolu, nezapomeňme ani na ty, kteří už mezi námi nejsou.

I dnešní babičky a dědečci byli před lety mladí. Sdílejme s nimi jejich radosti i strasti a naslouchejme jim. Mohou nás obohatit ještě víc než dárky pod stromečkem...

Požehnané svátky vám přeje **redakční tým Setkání**

Téma čísla: O babičkách a dědečcích

VÁNOCE PŘED MNOHA LETY

Na Štědrý den se nešetřilo uhlím. Zatopilo se ve všech místnostech a bylo útulně. Stromeček byl v ložnici.

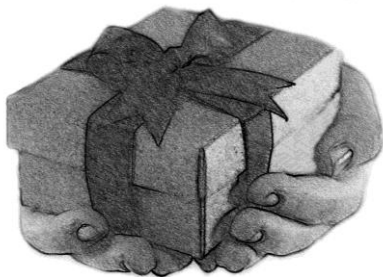
Teple, vůně cukroví a připravovaného jídla! Já měla na starost bramborový salát a dělala jsem ho několik hodin. Byl vánoční, tak musel být lepší než jindy.

Večeřeli jsme v obývacím pokoji u kulatého stolu a už jsme se nemohli dočkat. Dárky bývaly většinou praktické: svetry, rukavice, šály nebo tepláky. Jen někdy i knížka, památníček nebo manikúra. Maminka dostávala šeríkové mýdlo a voňavku Živé květy. Jedny Vánoce jsem dostala lyže a už druhý den jsem je zkoušela u lesa na stráni. Je zajímavé, že člověk má tendenci přikrašlovat skoro vše, zvláště to, co bylo dávno. Vybavuji si, jak běžím domů unavená, promrzlá a šťastná. Tma, sníh, ticho, klid.

Když jsme byli starší, chodili jsme s bratrem do kostela na ranní mši. Nechali jsme se brzy vzbudit, pořádně se oblékli a šli. Byl to pro nás zážitek pochodovat za tmy dědinou až k našemu kostelíku. Jedny Vánoce jsem dokonce zpívala i sólo na kůru. Scházely jsme se doma u paní, která nás pár dětí učila zpívat a nacvičovala s námi koledy. No a já potom na Boží hod ráno v kostele pěla „V Betlémě ve chlévě, leží tam na seně.“ Pára mi šla od pusy, nohy zábly, ale zpívala jsem jako o život.

Jednou dostala naše mladší sestra pod stromeček knížku Kocour Mikeš. Maminka jí pak každý večer četla jednu kapitolu. A poslouchali jsme i my s bráchou, ač jsme byli na takovou četbu už dost staří. Dnes, když vidím někde útržky z Mikeše nebo Ladovy obrázky, nemohu si nevzpomenout na ty chvíle, které se staly krásnými až po letech.

(převzato z www.i60.cz, redakčně kráceno) -pš-

Co se v mládí naučíš . . .

. . . ve stáří dostaneš darem

Někdy v sedmdesátých letech minulého století jsem chodila na praxi se žákyňkami zdravotnické školy na interní oddělení Fakultní nemocnice.

Ležela tam jedna stařenka, „takový drobeček“ ve vážném stavu s poruchou vědomí. Prakticky nereagovala ani na žádný bolestivý podnět.

Ale každé odpoledne ve tři hodiny, se zavřenýma očima se na posteli posadila, bez jediného přeroknutí se nahlas pomodlila celý růženec a opět v bezvědomí ulehla.

Jak hluboce celoživotní modlitební praxe ovlivnila její nemohoucnost...

H. M.

Co se dělo (nejen) v naší farnosti

- Při misijní neděli 22. října bylo vybráno celkem 61 651 korun (12 500 při akci Misijní koláč a 49 151 v kostelní sbírce).
- V závěru října jsme farníky požádali o zapůjčení fotografií z jejich prvního svatého přijímání – jejich výstava proběhne na jaře příštího roku v Arše.
- V sobotu 11. listopadu se Slůňata vydala na výlet ze Střelíc přes údolí Oslavy.
- V katedrále sv. Petra a Pavla v Brně proběhla od 13. listopadu do 15. prosince výstava k 240. výročí založení brněnské diecéze „Brněnská diecéze ve fotografiích“.
- Mší svatou jsme si v úterý 21. listopadu připomněli v Arše 23. výročí od požehnání Archy. Následovalo agapé.
- V sobotu 2. prosince odpoledne proběhlo v Arše adventní tvoření na podporu Adopce na dálku, v 18 hodin žehnání adventních věnců a po něm modlitba nešpor s přímluvou za nenarozené děti.
- V úterý 5. prosince přišel po dětské mši svaté do Archy svatý Mikuláš. Některé děti mu donesly obrázek, kterým vyjádřily svoji touhu být lepší.
- V neděli 10. prosince proběhl v Arše Adventní poetický podvečer z díla Bohuslava Reynka. Moderoval Dušan Baur z radia Proglas a Roberto Scavino.
- O první adventní neděli (3. 12.) děti dostávaly u kostela kartičky pro namalování vánočních pohlednic na podporu dětí v rámci Adopce na dálku. Z dobrovolných příspěvků získaných o dva týdny později bude uhrazeno školné na další rok pro Nagaraje, Madavu a Stephena.
- V sobotu 16. prosince proběhl předvánoční úklid našeho kostela. Velké poděkování těm, kdo se do něj zapojili.
- V neděli 17. prosince se uskutečnila sbírka vánočního cukroví a finančních prostředků pro potřebné v naší farnosti. Pán Bůh zaplať všem, kdo se nějak podíleli. Třeba i tím, že roznášeli balíčky. **-pš-**

Z farní charity

PODĚKOVÁNÍ

Milí farníci, letos jsme již po sedmadvacáté uskutečnili sbírku vánočního pečiva a drobných příspěvků pro osamělé a potřebné, převážně starší farníky.

Vaše štědrost je obdivuhodná. Vždy se vybere tolik, abychom Vaším jménem podělili, podle nahlášeného seznamu, několik desítek potřebných. I tato malá návštěva s dárečkem od Vás, potěší. Úsměv, krátké popovídání, malý dárek, lámou hradby osamělosti mnohých.

Srdečně Pán Bůh zaplať Vám všem.

Za farní charitu **Marie a Helena**

Anketa mezi seniory

Jaký dárek Vám udělal největší radost?

Dostal jsem poutnický křížek z pouti na Velehrad. (muž, nad 80 let)

Dostala jsem brusle od sestry, když ona začala vydělávat. (žena, nad 80 let)

Vánoční přání s obrázkem a s podpisem „Vosa na bonbonu“. Poznala jsem písmo svého vnuka a až pak mi došlo, že toto pojmenování si pro sebe zvolil ten rok, kdy se učil jezdit na kole a dědeček mu řekl, ať na tom nesedí, jak vosa na bonbonu. (žena, nad 80 let)

I malé dárky, ale darované z lásky, mi dělaly a dělají radost. Dostala jsem za 20 let po svatbě snubní prsten, brali jsme se za války a nebylo nic. (žena, nad 80 let)

Dárek, který mi udělal velikánkou radost, to byla kniha Robinson Crusoe a také sáně. (muž, nad 80 let)

K Vánocům jsem dostala krásné červené botky a můj kamarád poznal, že je dělal jeho otec-byli jsme sousedi.

(žena, nad 80 let)

K Vánocům jsem dostala Karafiátovy Broučky. Byla to moje první kniha a měla jsem jí moc ráda. (žena, nad 70 let)

Měla jsem v životě možnost dostat krásné i nepěkné dárky. Mám ráda lidi, zvířata, ale moc těžko snáším faleš. Život mě naučil, že nejkrásnější je obdarovávat druhé, a to mě těší nejvíc. (žena, 90 let)

Nejkrásnějším dárkem je pro mě moje rodina, byť malá, ale moje. Uvědomuji si to zvláště ve chvílích, když některý člen mé rodiny odejde. Krásným darem bylo pro mě narození mého jediného vnuka. (muž, 87 let)

Jednoznačně manžel. S ním jsem prožila nádherných 60 let života, a od toho se odvíjí další krásné obdarování mého života: naše tři děti. (žena, 85 let)

Dárek z dětství - dětský kočárek pro panenky, který naplnil mou lásku k péči o panenky a posléze o svoje dvě děti.

(žena, 92 let)

Od dětství jsem milovala děti, nejprve to byla láska k mladším sourozencům, pak láska k mým třem dětem. (žena, 93 let)

V 8 letech jsem dostal pod stromeček pohádkovou obrázkovou knížku Donald Duck (Kačer Donald – pozn. red.), s krásnými ilustracemi, ale textem v angličtině. A touha rozumět tomu, ve mně vzbudila motivaci učit se anglicky. Ve 12 letech jsem to uměl už docela dobře, což mi pomohlo v dalším životě. (muž, 92 roků)

Odpovím jednoduše: krásné dětství.

(žena, 85 let)

Nejkrásnějším darem mého života byl můj syn. Po smrti manžela jsem s ním v jeho 13 letech zůstala sama, a tato situace nás tak spojila a vytvořila hluboký citový a láskyplný vztah, který máme stále. Syn je šikovný a dělá mi samou radost. (žena, 87 let)

Já jsem docela negativní, jsem z 8 dětí a maminka nám zemřela velmi brzo. Zůstaly jsme samy a byly umístěny v dětském domově. Celý život si v sobě nesu tento zážitek. (žena, 93 let)

Jako největší dar musím označit svoje báječné, milující rodiče, vytvořili mi takové rodinné zázemí, které mi dalo start do celého života. (žena, 79 let)

-km+jm-

Vzpomínky, které (ne)odvál čas

Paní Divišová – díky za Vás

V druhé polovině 80. let minulého století za mnou přišla jedna známá sestra v Kristu: „Přišla jsem Tě požádat, zda bys mé 95leté mamince nepomohla uspořádat můj pohřeb až umřu“. Odpovídám: „Ale Marie, já mohu umřít dřív než ty“. Ona tehdy věděla, že je v pokročilém stádiu rakoviny a blíží se smrt. Žila s maminkou sama, bratr zemřel již dříve. (Byla to příkladná příprava na smrt. Nejen po duchovní stránce, ale i praktické - vše srovnáno a uzavřeno).

Maminka do domova nemusela, do malého podkrovního bytu se k ní nastěhovala sedmdesátiletá neteř z Vysočiny a o paní Divišovou pečovala. V Brně se nevyznala, znala jen cestu do kostela a na nákup.

Jednou týdně jsem se za stařenkami stavovala. „Paní Divišová, jak se Vám daří?“ „Dobře. Já se pořád modlím“. Byla téměř hluchá a špatně viděla. Ale každé ráno zapnula rádio, kde za totality byla v půl osmé přenášena mše sv. z Vatikánu. Neslyšela to, ale ze zásuvky vytáhla sešit, kde měla velkými písmeny napsaný celý mešní řád a spojená se světovou církví se celou mší svatou pomodlila. Pak se pomodlila tři růžence, naobědvala se, další tři růžence a šla spát.

Víte, já se modlím za všechno, i za ty Rusy, co budou od nás odcházet. Aby nikomu neublížovali, ale ani naši lidé jim... Provázelas modlitbou naši farnost při jarní pouti v roce 1990 do Mariazell. Modlila se za každého nemocného...

Jednou jsem k Divišům přišla a milou stařenku nenašla. Neteř mně s úzkostí sděluje, že paní Divišovou odvezli do nemocnice, ale ona neví kam. Vypátrala jsem ji na interně ve výškové budově bohnické nemocnice. Na chodbě jsem potkala přednostu oddělení a řekla jsem mu, že jdu navštívit paní Divišovou. A on na to: „Prosím vás, ona je tak zmatená a neschopná komunikace. Pokud se s ní domluvíte, zavolejte doktora a pomozte mu sepsat chorobopis. My o ní vůbec nic nevíme...“

Přicházím na pokoj. Paní Divišová tzv. přikurtovaná k posteli, oči zavřené... Jak jsem byla zvyklá, přikládám tvář na její a do ucha ji hlasitě oslovuji.

Ona se na mě podívá a ptá se: „Paní profesorko, už má pan prezident Havel po té operaci? Já se za něho ve dne v noci modlím, aby mu to dobře dopadlo.“ A já si pomyslím: vy doktoři, ona že je zmatená? Když ví, že včera byl Havel operován?

Zdravotní stav paní Divišové už nedovolil návrat domů. Navštěvuji ji v domově důchodců a na otázku, co by potřebovala, odpovídá: „Nic. Jenom šťastnou hodinku smrti.“

Po pár dnech jsem ji našla umírající. U ní jsem ponejprv v životě mluvila otevřeně. Držela jsem ji za ruku, modlila jsem se a závěrem jsem řekla: „Paní Divišová, vy se už za chvíli setkáte s Pánem Ježíšem, s Marií a ostatními, kteří nás předešli. Pozdravujte v nebi“. A ona mi ze zbytků sil lehce a naposledy stiskla ruku . . .

H. M.

Utajený dobrý skutek

Moje prateta pracovala v nemocnici, jako sestra u dětí, které nesmírně milovala. Děti, jak mi sama vyprávěla, když se jim jen trochu ulevilo od bolesti nebo klesla vysoká teplota, už byly plné energie a vymýšlely, co by provedly. Byly to různé legrácky, které prováděly jeden druhému, nebo polštářové války.

Jednou si nasazovaly na hlavu plechový nočník (snad to měla být nějaká módní přehlídka), a stalo se, že jednomu kloučkovi nočník na hlavě zůstal a za žádnou cenu nešel z hlavy sundat. Všelijak kroutily hrcem, hlavu natáčely, mastily, namáčely, tedy zkoušely to všechny, od malých až po sestřičky. Nakonec se přece jen podařilo nočník z hlavy bez újmy odstranit. A tak se zrodil nápad, že se musí děti nějak zabavit. Jedna sestřička s pěkným hlasem a výslovností se uvolila, že bude dětem, myslím, že to bylo zrovna na Štědrý den, číst pohádky. V nemocnici byl rozhlas. Sestra tedy zasedla k mikrofonu hned zrána a vzala si pohádkovou knížku a četla a četla. Věřila, že to je pro dobro dětí i veškerého personálu, a tak nedbala únavy a chrapotu, a četla od rána do večera, až do štědrovečerní večeře. Pak celá umořená popřála všem k svátkům a vyčerpaně odešla, aby si vypila alespoň trochu kávy. Když přišla za ostatními kolegyněmi, tak jí řekly: „To je dost, že už jsi tady, s dětmi je to dnes k nevydržení. Už, abys začala číst.“ Ona se na všechny nechápavě podívala, a pak jí začalo svítat. Šla k rozhlasu a tam se její domněnka potvrdila.

Celý den četla dětem do vypnutého mikrofonu.

-km-

Prcek a ptáček

Můj dědeček byl velkým obdivovatelem a znalcem přírody. Nesčetněkrát jsme s ním vyrazili do lesa na houby a po cestě nám poutavě vyprávěl o zajímavostech, jimiž jsme obklopeni a možná o tom ani nevíme. Když byl doma, rád se díval v televizi na přírodovědné dokumenty anebo si o zvířatech a rostlinách četl v knihách. Hodně si toho zapamatoval a spolehlivě rozpoznal mnohá stvoření našich zeměpisných šířek i vzdálených krajín. I když se v tomto směru nemýlil, našel se někdo, kdo s ním polemizoval...

Byly mi tehdy asi čtyři roky a dědeček mě a bratra vzal na vycházku do parku. Jak tak jdeme, vyskočil z křoví ptáček a dědeček ho hned pojmenoval: „Podívej, kos.“ A já na to: „To je šikolka!“ (čti sýkorka). „Ne, to je kos“, ozvalo se nade mnou. „To je šikolka!“ trval jsem si na svém. Ještě asi dvakrát každý z nás zopakoval svoji verzi a dědeček to pak celé uzavřel slovy: „No tak je to sýkorka a dej mi pokoj.“ A prcek, co ještě ani pořádně mluvit neuměl, se cítil jako vítěz...

Od té doby uplynulo mnoho let a dědeček už mezi námi není. Tahle vzpomínka na něj mi ale zůstala v paměti. A kdykoli někde zahlédnu černého ptáčka s oranžovožlutým zobákem, vybavím si tuhle historku. A dávno už to taky vím. Pravdu měl dědeček. -pš-

Inspirace

SNAŽIT SE DRUHÉMU POROZUMĚT

„I já patřím ke generaci, o níž si mladí myslí, že nám už dávno ujel vlak, protože nestačíme sledovat a využívat všechno to nové a často velmi užitečné, co moderní doba přináší. Mnozí si mi v dopisech stěžují, že už těm mladým nerozumí a mladí nerozumí jim. Jsou to dva rozdílné světy a mezi nimi je stále větší propast. A vážne-li komunikace, vztah časem ochladne a v krajním případě může vyšumět téměř do ztracena. Aby se to nestalo, musíme se snažit jeden druhému rozumět. Nemusíme ovládat práci na počítači, nemusíme rozumět programování, které hravě zvládají naši vnuci, ale nemáme se přestat zajímat o to, co dělají a co je pro ně důležité. Budeme-li se my zajímat o to, co je důležité pro ně, budou se oni zajímat o nás a o to, co je zase důležité pro nás. Propast mezi generacemi nebude tak hluboká, aby se při dobré vůli nedala přeskocit a generační problém, který vždycky byl a bude, se zmírní taky.“
(z knihy Jak to vidí Marie Svatošová; autorka založila v ČR hospicové hnutí)

Síla láskyplného doteku

Když jsme děti, dotýkají se nás s láskou rodiče. Když jsme starší, dotýkají se nás naše první lásky. Pak se nás s láskou dotýkají naši partneři a naše děti.

Když zestárneme, zemře nám partner a naše děti už jsou dospělé, najednou se nás nikdo nedotýká. Nikdo nás nepohladí, neobejme, nedá nám pusu.

Seniorům často velmi chybí dotek. Když začnete své staré rodiče, prarodiče objímat, pohládíte je, dáte jim pusu, rozzáří se a váš vztah se začne pomalu proměňovat.

Bude v něm více lásky a pochopení. **-jm-**

Babiččin odkaz

*Vždy rád zamířím ku hřbitovu
v čas Vánoc, dlouhých nocí dny,
nesázím štěstí na podkovu
jen na tvá slova poslední*

*z nichž světlo plá byť zhasly svíčky
a chladne voda ve skle váz
i květy, zvané pantoflíčky
poznenáhlu sežeh mráz*

*To božích mlýnů jak hnán kolem
do adventu vstupních bran
než zastavím se pod vrcholem
až málem začal bych se bát
Pod křížem ze skla filigrán
s tvou tváří. A já, adresát
slov závěti bez zlata, jmění
A v srdci sváteční mám den
že láska, víra ve spasení
mé babičky jsou odkazem*

*Stát zůstanu provinile
jak žebrák u kostelní zdi,
v závoji jinovatky bílé
pak duši hřích mi nehyzdí (J. C.)*

Mýma očima**DOBŘE, ŽE JSI**

Prarodiče považuji za velký dar. Člověk si to ale uvědomí, až když vyroste. Dokud je malý, považuje to trochu za samozřejmost. Mít někoho, kdo si s ním hraje, ke komu může jezdit na prázdniny, kdo vypráví krásné příběhy ze života. A na žádost třeba i pořád dokola:-) Kdo si kvůli vnučatům vezme dovolenou, když sám ještě pracuje. Kdo trpělivě naslouchá...

Babička se mi nedávno svěřila, že si tuhle roli náramně užívala. A k tomu dodala: „Mít děti, to je radost i starost. Ale vnučátka máš na potěšení a zase je můžeš vrátit.“ Jsem opravdu ráda, že můj vztah k ní je jako ke zkušenější kamarádce a můžeme před sebou otevřít prakticky jakékoli téma. Hodně si na ní cením i toho, že dokáže přiznat, co se jí v životě nepovedlo a také, co ji trápí.

Babička je mi v mnohém inspirací. Patří jí můj velký obdiv, jak vychovala své děti. A já jsem si stoprocentně jistá, že jednou i moji rodiče si budou úlohu babičky a dědečka náležitě užívat. Nepochybuju, že budou suproví!

Babička je velmi skromná. V životě musela vyjít s málem a když byla na mateřské, neměla to vůbec lehké. Tehdy svoje děti a dnes i vnučata dokáže spravedlivě podělit a vytvořit teplo rodinného krbu. Kdykoli k ní jedu, strašně se těším kvůli její srdečnosti a lásce. Nikdy nezapomene na pevné objetí na přivítanou.

Má hodně aktivit, ale čas si na mě i na další vnučata vždycky udělá. Sedneme si ke stolu a povídáme o životě. Uplyne klidně i pět hodin a pořád si máme o čem vykládat. Jsme rády za to povídání i za tu vzájemnou důvěru.

Jedna babiččina věta mi utkvěla a zalíbila se mi natolik, že jsem ji začala taky používat. Vždycky, když mi jde dát dobrou noc nebo při odjezdu, se mi podívá do očí, dá mi křížek na čelo a řekne: DOBŘE, ŽE JSI. O.S.

Pozvánka**NOVOROČNÍ BENEFIČNÍ KONCERT**

V neděli 7. ledna 2018 v 16 hodin se v Bystrci v kostele sv. Janů uskuteční již tradiční benefiční koncert. Výtěžek koncertu poputuje na Ligu vozíčkářů v Brně.

Účinkují: Zuzana Černá, Alice Ondrejková, Jan Ondrejka, Pavel Borský - zpěv, Martin Flašar - housle, Kateřina Stávková - viola da gamba, Kamila Dubská - cembalo, varhany. Závěrem koncertu bude zpívání koled s publikem, srdečně tímto všechny zveme!
www.ossz.cz; www.ligavozic.cz **-em-**

Kdy a kam ve vánoční době

Vánoční bohoslužby ve farním kostele sv. Janů v Bystrci

Neděle 24. 12. – **Štědrý den:** v 16.00 mše svatá pro děti

ve 22.00 „půlnoční“ mše svatá – zpívá chrámový sbor

Pondělí 25. 12. – **Boží hod vánoční:** mše v 7.30, 8.45, 10.00, 18.00

Úterý 26. 12. – **Svátek sv. Štěpána:** mše v 7.30, 8.45, 10.00

Neděle 31. 12. – **Silvestr:** mše svatá v 16.00 na poděkování a prosbu o Boží pomoc do nového roku, ve 23.30 děkovaná modlitba před půlnocí.

Pondělí 1. 1. 2018 – **Slavnost Matky Boží Panny Marie:** mše v 7.30, 8.45, 10.00, 18.00.

Kostel s betlémem bude možné navštívit ve dnech 25. 12. a 1. 1. od 14 do 17.30 .

Pořad vánočních bohoslužeb v Arše

Sobota 24. 12. – **Štědrý den:** 24.00 půlnoční mše svatá

Ve dnech 25. 12. a 1. 1. bude od 14.00 do 18.00 otevřena Archa s betlémem.

- - - - -

ŽIVÝ BETLÉM. V pondělí 25. prosince 2017 od 16 hodin vás zveme na živý betlém u kostela. Přijměte pozvání na tradiční sváteční setkání u živého betléma, kde se opět můžete těšit na setkání se Svatou rodinou. Do průvodu k jesličkám se mohou zapojit i další příchozí děti v pastýřském oblečení s dary pro potřebné spoluobčany. Během setkání se budou zpívat vánoční koledy a bude možnost se zahřát horkým čajem nebo přímo u plápolajícího ohně. Na setkání se těší bystrcké farní společenství

BETLÉMSKÉ SVĚTLO. Pokud máte zájem, aby Betlémské světlo zahořelo i u vás doma, vhodte lístek s adresou (jméno, ulice, patro!) do krabice připravené o adventních nedělích dopoledne v předsíni kostela. Tyto údaje můžete také zaslat na e-mail betlembystrc@gmail.com. Betlémské světlo budou roznášet na Štědrý den dopoledne mezi 10-12 hodinou bystrčtí skauti. Světlo si také budete moci osobně vyzvednout 24. prosince od 7.30-12 hodin v předsíni kostela a od 10-12 hodin v Arše.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA. Její 18. ročník se uskuteční v Bystrci v době 1. - 14. ledna 2018. Naše tříkrálové skupinky budou koledovat především ve vestibulech supermarketů. Poznáte je podle zapečetěných pokladniček s logem Charity ČR a vedoucí skupinky u sebe musí mít průkaz koledníka. Výtěžek sbírky je určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá. Nejméně desetina výnosu sbírky je každoročně určena také na humanitární pomoc do zahraničí. www.trikralovasbirka.cz

Farní charita Bystrc

Jubileum papeže Františka**ŽÍZEŇ PO MOUDROSTI**

Papež František v závěru loňského roku oslavil 80. narozeniny. Při mši svaté, kterou u té příležitosti v přítomnosti kardinálů sloužil, mj. řekl: „Stáří je slovo, které se zdá ošklivé a které vyvolává strach. Ale je to žízeň po moudrosti. Stáří je poklidné, zasvěcené víře a je plodné. Modlete se, aby i to moje bylo takové a rovněž veselé.“

Modlitba sv. Františka Saleského**Za moudré stáří**

Pane, ty víš lépe než já, jak jsem den ze dne starší – a jednoho dne budu starý docela. Chraň mne pokušení, abych se při každé příležitosti nesnažil kdekomu vykládat, co o každé věci vím. Stařecká žvanivost obtěžuje všechny kolem.

Chraň mne, abych se nesnažil všem lidem kolem sebe zasahovat do jejich života vnučováním svých názorů. Představa starců, že oni všemu rozumějí nejlépe, je trapná.

Pomáhej mi, abych byl rozvážný, ale ne nerozhodný. Abych byl ochoten poradit tomu kdo se ptá, ale abych nebyl poroučivý. Pomáhej mi, abych se nepokoušel radit těm, kdo se mne na radu neptají – a tak si zachoval pár dobrých přátel.

Pomáhej mi, Pane, abych dokázal nemluvit o svých zdravotních potížích. Rok od roku ve mne roste chuť, stále podrobněji je kdekomu popisovat.

Netroufám si prosit o dar, abych uměl naslouchat s potěšením, když druzí mluví bez konce o svých zdravotních potížích, ale o trpělivost, abych to aspoň snesl.

Netroufám si už také prosit o lepší paměť. Prosím jen o pokoru, abych si na svou zapomnětlivost vzpomněl, když se mi zdá, že druzí se mýlí.

Ale o toto tě moc prosím, Pane – abych si dokázal zachovat vlídnou a laskavou tvář. Vždyť mrzoutský pohled je obraz ďábla.

I když mé oči slábnou, ať si zachovám dobrý zrak pro vše, co je na bližním dobré – a ať nejsem líný to povědět a pochválit.

„Šťastný ten, kdo otců svých rád vzpomíná, se září v oku vypráví o jejich činech, velikosti, a s tichou radostí na konci té řady zří sama sebe připojena.“ **J. W. Goethe**

V obličejí mám vrásky, mé prsty jsou neobratné a nohy těžké. Někdy je mi z toho úzko. Ať si připomínám to, co ještě mohu, než to, co už nemohu. Ať si proti bázni před stářím stavím štít tvého slova – „Kdo ve mne věří, tomu rostou křídla jako orlovi.“

Dej mi, Pane sílu, abych přijal své stáří v důvěře v tebe. Ne naříkavé, ne ubřečené stáří, ale vděčné. Vděčné za vše dobré, co bylo, co je a v co důvěřuji ve víře v tebe, jenž žiješ na věky věků.

At' už Vám příspěvky na této straně budou něco připomínat nebo ne, berte je prosím s nadhledem

↓ ↓ ↓ ↓ ↓ **S nadsázkou** ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

Nový záznamník pro babičky a dědečky

Dobré jitro, ... momentálně nejsme doma. Po zaznění zvukového signálu zanechte, prosím, vzkaz.

- jestliže jste jedno z našich dětí, zmáčkněte jedničku a dále zvolte: číslo od jedné do pěti podle pořadí, jak jste se nám narodili, abychom věděli, koho z vás máme očekávat...
- jestliže potřebujete, abychom vám hlídali vaše děti, zmáčkněte dvojku;
- potřebujete-li si půjčit naše auto, zmáčkněte trojku;
- jestliže potřebujete, abychom vám vyprali a vyžehlili prádlo, zmáčkněte čtyřku;
- chcete-li, aby dnes u nás spala vnoučata, zmáčkněte pětku;
- jestli chcete, abychom vyzvedli vnoučata ze školy, pak zmáčkněte šestku;
- jestliže chcete, abychom uvařili na neděli, nebo vám nedělní oběd doručili k vám domů, zmáčkněte sedmičku;
- chcete-li se k nám přijít najíst, zmáčkněte osmičku;
- potřebujete-li od nás peníze, zmáčkněte devítku;
- máte-li v úmyslu pozvat nás na večeři nebo nás vzít do divadla, začněte hovořit, posloucháme!

H. M.

Virtuální dědeček

Děda si na stará kolena koupil notebook a trochu se naučil pracovat s elektronickou poštou. Jednou dostal e-mail od svého patnáctiletého vnuka Thea: „Ahoj dědo, jsi v pořádku? Je to prima, že si teď můžeme posílat e-maily! Nemusím chodit k tobě domů, abych věděl, co je u vás nového! Pokud se mého kapesného týká, můžeš je převést na můj nový účet: BE77 1 002791 38. To je snadné, vid'? Tvůj milující Theo.“

A dědeček mu na to odpověděl: „Drahý Theo, u mne je všechno je v pořádku. Koupil jsem starý skener od přítele. Tak jsem naskenoval bankovku s hodnotou 20 EUR, kterou ti posílám na tvůj e-mail. Až budeš mít trochu času, můžeš si přijít vyzvednout originál.“

Tvůj milující virtuální dědeček!“

F.Z.

Osobní i světové dějiny
mohou být tvořeny ve tmě zloby, nenávisti,
pýchy, strachu, netečnosti.

Mohou být ale také tvořeny
ve světle lásky Boha darované v Ježíši Kristu.

*K radostnému prožití času,
kdy si narození Ježíše Krista připomínáme,
i všech dnů roku, do kterého vstupujeme,
Vám žehná*

+ Vojtěch Církle

Vojtěch Církle, biskup brněnský

Z našeho farního úřadu

Z vody a z Ducha svatého se narodili

- 15. 10. Jiří Jan Audy
- 28. 10. Antonín Jan Petr Michálek
- 12. 11. Kateřina Marie Šmerková
- 12. 11. Vilém Bernard Filip Čech
- 19. 11. Kristýna Marie Grünwaldová
- 26. 11. Sára Prokešová
- 26. 11. Ema Marie Mikulíková

26. 11. Nela Agáta Mikulíková

- 26. 11. Eliška Krejčířová
- 3. 12. Jakub Jan Jurásek

Svatost manželství si udělili

11. 11. Ladislav Zavřel a Katrin Waldsbergerová

Do náruče našeho Otce se vrátili

- 3. 11. Marie Stejskalová
- 13. 11. Marie Schwankmayerová -em-

Téma příštího čísla: Adopce na dálku i nablízko

• Předběžná uzávěrka příštího čísla: 29. 3. 2018 •

SETKÁNÍ – občasník farnosti u sv. Janů; pro vnitřní potřebu; ZDARMA. Vydává římskokatolický farní úřad Brno-Bystrc. Příspěvky a náměty předávejte osobně na faře nebo pište na farabystrc@volny.cz. Spolupracovaly: E. Máchová, K. Malinková, J. Mrkvová. Vedoucí redakčního týmu: P. Šoba. Ilustrace: L. Jersáková, jazyková korektura: L. Moravcová • Uzávěrka tohoto čísla: 5. 12. 2017, vyšlo: 24. 12. 2017. Příští číslo vyjde v dubnu 2018.

www.faby.cz